

Svitanie

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

Číslo 3/2005

ročník 6

Úvodník

Kráľovná mája, naše matky nám chráň!

V mesiaci máji sa denne zhromažďujeme na modlitbách okolo našej nebeskej Matky Panny Márie. Do jej ochrany a opatery zverujeme seba i naše pozemské matky. Zvlášť si ich všímame v druhú májovú nedeľu na Deň matiek. Drahé mamy, mamky, mamičky, s modlitbou prijmite k vášmu sviatku aj túto úvahu. Začnime ju týmto obrazným vyjadrením. Chlapec, ktorý bol posledné minúty pod srdom mamy a už - už očakával svojej narodenie, obrátil sa ešte k Bohu: „Už dnes ma púšťaš na zem, ale ako tam budem žiť, keď som taký maličký, bezbranný a slabučký?” Boh mu odpovedal: „Spomedzi množstva anjelov vybral som jedného pre teba. Tento anjel bude na teba túžobne čakať a postará sa osobitne len o teba.” Chlapec sa pýta ďalej: „Ale povedz mi, čo budem tam robiť? Tu v nebi nerobíme nič, len sa smejeme, spievame a radujeme sa zo šťastia.” Boh odpovedal: „Tvoj anjel bude spievať len pre teba a bude sa usmievať len pre teba, každú chvíľu dňa i noci. Budeš cítiť jeho lásku a neohraničené šťastie sa bude rozlievať v tvojom vnútri.” Znova sa ozval chlapec: „Ako ja porozumiem ľuďom, ktorí budú hovoriť pre mňa nezrozumiteľným jazykmi?” Od Pána Boha dostal odpoveď: „Od svojho anjela počuješ veľa očarujúcich a nádherných slov, aké si ešte nepočul. S veľkou trpezlivosťou a starostlivosťou ťa bude učiť, ako máš rozprávať.” Chlapec ale pokračoval: „Čo budem musieť urobiť, keď sa mi zachce porozprávať s Tebou?” Božia odpoveď bola: „Tvoj anjel zloží tvoje rúčky a bude sa modliť s tebou.” Ale chlapec s obavou pokračuje: „Počul som, že na zemi žije veľa zlých ľudí. Kto ma ochráni pred nimi?” Boh mu na to odpovedal: „Tvoj anjel ťa bude chrániť, lebo je pripravený za teba dať aj život.” Chlapec však pokračoval: „Ale ja ostanem navždy smutný, lebo Ťa už nikdy neuzriem...” Boh mu ale na to odpovedal: „Tvoj anjel bude stále s tebou a bude ti hovoriť o mne a ukáže ti cestu, ktorou sa vrátiš ku mne, hoci ja i tak vždy budem pri tebe.” V nebi sa rozhostilo ticho a na zemi bolo možné počuť hlasy. Vtedy sa chlapec náhlivo spýtal: „Bože, ak už musím opustiť nebo, tak mi už konečne povedz, aké meno má môj anjel?” Boh mu nakoniec povedal tieto slová: „Jeho meno nie je až také dôležité. Budeš mu hovoriť jednoducho - MAMA.” Zväčša to tak platí a funguje. Za týchto anjelov, ktorých nám Boh dal ako viditeľných pomocníkov a ochrancov pre naše životy, chceme ďakovať na Deň matiek, ale nielen v tento deň. Hoci...Isté dievča to povedalo nahlas: „Moja mama nie je pre mňa takýmto anjelom. Vraj som jej pokazila figúru. ” Môžeme vidieť, že mnohé také a podobné filozofie prenikajú do života a život sa stáva tvrdým, nelútosným a až krutým. Mizne všetko jemné, citové a srdečné z nášho života. Ak sa aj vytrácajú títo anjeli zo života, ak stojíme len pred suchým konštatovaním, že je to tak, hoci to nechceme zovšeobecňovať, predsa len väčšina tých anjelov života ešte zostáva pri nás. A potom je tu tá, ktorá vždy ostane ako vzor - Matka všetkých matiek - nebeská Matka Panna Mária. Z kríža nám ju prostredníctvom sv. Jána odovzdal Ježiš: „„Hľa, tvoja matka.“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.” (Jn 19, 27bc). Vezmi ju aj ty k sebe - Kráľovnú anjelov, tú, ktorá nám pomôže, aby sme ostali aj ako ľudia a aj ako kresťania svetlom sveta a soľou zeme.

Elena

Zo života farnosti

Ďakovná sv. omša

Je 19. marec 2005 - v kalendári meno Jozef. Veterná, trochu pochmúrna sobota, zdá sa, že bude pršať. Pre mnohých ľudí obyčajný deň, keď treba porobiť všetko, čo sa cez týždeň nestihlo. A predsa to nie je len tak obyčajná sobota. V jej atmosfére je cítiť slávnosť a originalita.

Otec biskup Mons. Štefan Vrablec sa 21.2.2005 dožil svojich 80 - tich rokov a na slávnosť sv. Jozefa je pri tejto príležitosti slúžená slávnostná ďakovná svätá omša. Pred požiarňou zbrojnicou sa zhromažďujú členovia dobrovoľnej požiarnej ochrany v slávnostných uniformách. Kroky krojovaných dievčat a chlapcov, spolu s dychovkou smerujú k miestnemu farskému úradu. Tu už čakajú kňazi iných farností. Blíži sa desiata hodina a sprievod uzatvorený otcom biskupom vchádza do farského kostola. Svätá omša sa začína....

Jej súčasťou je aj spomienka na 2. výročie prof. Jozefa Vrableca. Homíliu sv. omše predniesol sám mons. Štefan Vrablec a začal svojou rodnou "záhoráčtinou." **Moji drahí bratia a sestry, ďakujem Pánu Bohu za to, že nás zhromaždil na toto slávenie a dzekujem Pánu Bohu aj za to, že ste došli v takém hrubém počte. Dzekujem hasičskému zboru, kerý dodau slávnostnoscí temuto sláveňú. Dzekujem krojovaným, dzekujem Vám šeckým moji drahí rodáci, dzekujem pánu starostovi, že je tu s nama. Sme tu jedna obec jak jedna rodzina, kerá sce oslávít tri rúzné udalosci. Fčiléky sem skončiu s nárečím. Sceu sem tak primomenút, že patrím sem medzi Vás.**" A aby sme vám lepšie priblížili atmosféru tejto slávnosti, v niektorom z ďalších čísel uverejníme upravenú homíliu Mons. Štefana Vrableca.

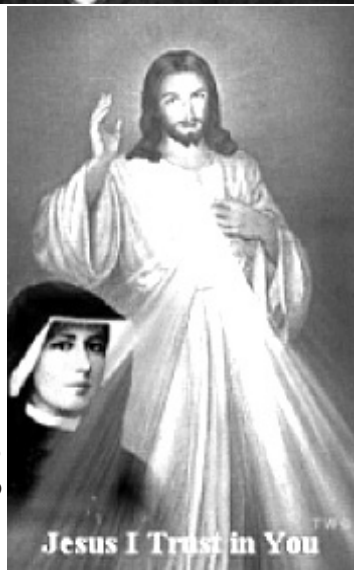

Nedeľa Božieho Milosrdenstva

Naša farnosť sa zobudila do smutného nedeľného rána. V očakávaní nedele Božieho Milosrdenstva 2.4.2005, ktorá má byť slávnostná, sa dozvedáme, že Sv. Otec Ján Pavol II. zomrel. Pri vchode do kostola horia sviece a pred obojstranným stólom umiestňuje p. farár Mášik obraz Sv. Otca Jána Pavla II. Ako povedal p. farár v nedeľnej homílii, "Nie je to náhoda, že Sv. Otec zomiera práve v čase očakávania nedele Božieho Milosrdenstva". Veď Slávenie Božieho milosrdenstva zaviedol v apríli 2000 pápež Ján Pavol II. a určil jeho dátum na Druhú veľkonočnú nedeľu, čiže do obdobia intenzívneho slávania Ježišovho umučenia a z mŕtvych vstania. Sviatok Božieho milosrdenstva dopĺňa myšlienku Veľkej noci. Veľkonočnú oktávu, ktorá sa začala veľkonočnou nedeľou, ukončuje Druhá veľkonočná nedeľa a zároveň Sviatok Božieho milosrdenstva. Ide o jeden z najmladších katolíckych sviatkov. Nadväzuje na mystické zážitky poľskej rehoľnice Faustíny Kowalskej, ktorej sa v minulom storočí zjavoval Ježiš Kristus a rozprával jej o svojej láske k hriešnikom a túžbe po ich obrátení.

Smutnú no zároveň slávnostnú atmosféru dotváral aj spevácky zbor z bratislavského konzervatória, ktorý sme si mohli vypočuť aj na jeho koncerte uskutočnenom vo farskom kostole o 16.00 hod.

Benedikt XVI.

(*16.apríl 1927)

Dňa 19. apríla 2005 krátko pred 18. hodinou vyšiel z komína Sixtínskej kaplnky biely dym, čo je podľa tradície signálom, že bol zvolený nový pápež. Približne o hodinu neskôr bol na balkóne Baziliky sv. Petra predstavený svetu nový pápež.

Stal sa ním doterajší prefekt Kongregácie pre náuku viery, nemecký kardinál Jozef Ratzinger. Pre pontifikát si zvolil meno Benedikt XVI. Pápež Benedikt XVI. je 265. pápežom v histórii Katolíckej Cirkvi. Slávnostná inauguračná omša sa konala 24.apríla 2005.

Je ôsmym nemeckým pápežom vo viac ako dvetisícročných dejinách Cirkvi. Nemec na Petrovom stolci bol naposledy benediktín Viktor II. Gebhard, ktorého pontifikát trval od 16. apríla 1055 do 28. júla 1057. Benedikt XVI. pochádza z Bavorska, ktoré tak v dejinách ale aj v súčasnosti, predstavuje baštu katolicizmu po roku 1989 opätovne zjednoteného Nemecka, kde Katolícka cirkev má 29 miliónov veriacich. Mnohí ho začali vnímať až teraz, keď po smrti Jána Pavla II. viedol ako dekan kardinálskeho kolégia Cirkev. Videli sme ho ako predsedajúceho liturgii pohrebných obradov za Jána Pavla II. Jeho príhovor bol krátky a veľmi jadrný, bol však veľmi obsažný a svet ho prijal veľmi pozitívne.

Amatérsky fotograf Peter Blažiček z Malaciek má krásnu záľubu. So svojím fotoaparátom navštevuje mestá a obce Záhoria a fotí cirkevné pamiatky. Vznikla z nich už pekná kolekcia, ktorá môže vytvoriť základ samostatnej publikácie. P. Blažiček navštívil v lete minulého roku niekoľkokrát aj našu obec a dal fotografickú podobu sochám, pamätníkom, krížom a Božím mukám. Svojich autorských práv k fotografiám sa tento skromný človek zriekol v prospech farského úradu, takže Vám budeme môcť naše pamiatky priblížiť aj prostredníctvom Svitania.

Ako si spomína fotograf na svoje účinkovanie s aparátom v Závode? „Bolo veľmi príjemné. Jazdím na bicykli aj vašu obec som od východu na západ a od severu na juh prebrázdil na tomto dopravnom prostriedku. Stretol som mnoho známych tvárí, spolupracovníkov z bývalej „Kablovky“. Napríklad Ernesta Majzúna, ktorého som dávno nevidel. Najťažšie sa mi fotila šikmá Božia muka, ku ktorej som si musel kliesniť cestu cez vysoké rákosie. „Zabrat“ mi dal aj Sv. Ján Nepomucký, kvôli nemu a svetlu, ktoré mu dopadalo do tváre, som musel fotografovanie trikrát opakovať. Vo vašom chotári je mnoho zaujímavých pozoruhodností, ku ktorým majú ľudia vzťah.“

- ipo -

Božia muka a zbojníci

Voľakedy dávno, to ešte za starých dobrých čias, keď po cestách ľudia nestretali zlých vodičov, ale zlých zbojníkov, tak v tej dobe traja takíto lúpežníci chodili aj po našom kraji. Keďže na každého raz príde, prišlo takto aj na nich. Pri jednom prepadnutí sa prerátali a dostali sa do pasce. Šup a už boli v base! Žandármi už boli dlho hľadaní a tak, keď sa ich podarilo chytiť, rozhodli sa, že ich budú súdiť hneď až v Prešpurku. Zišiel sa teda slávny súd a bolo tam veru aj veľa divákov, lebo práve na ten deň pripadol aj jarmok. Nuž, súd teda zasadal, súdil a veru aj odsúdil. Nikto z lúpežníkov už do konca svojho života nemal vidieť denné svetlo, árešť im veru prisúdili doživotne. Jeden zo zbojníkov, keď už opúšťali súdnu sieň pozrel medzi ľudí a zbadal tam jedného kamaráta. Vystrel ruky, že sa s ním rozlúči a strážca mu to dovolil. Keď ho objal, pošepol mu: „**Počúvaj! Pri Boží Muce, tri kroky k Šaštínu sme zakopali poklad. Keď sceš, vyzdvihni si ho, my už si ho neužijeme!**“

Oslovení nedal na seba nič znať, potichu sa vytratil a hybaj ho domov! Tu zobral lopatu a poďho k Božej Muke. Bol to starý hrnčiar a veru neváhal. Kopal, kopal až napokon vykopal. V zemi sa zablysol kotlík peňazí a hrnčiar pochopil, že šťastie bolo tentoraz na jeho strane.

Takto to teda dopadlo zo zbojníkmi a závodským hrnčiarom podľa povesti. Ako to bolo naozaj, mohla by nám rozpovedať sama Božia muka. No tá hovoriť nemôže, a preto musíme veriť, že povesť mala pravdu...

Obecné sviatky

Ako ste si istotne všimli, v dnešných dňoch prebieha v obci oprava a reštaurovanie troch pieskovcových sôch pri hasičskej zbrojnici.

Musíme si uvedomiť, že žiadna socha umiestnená v dedine nebola vyberaná náhodne. Každý svätec, ktorého si ľudia uctili takýmto významným spôsobom, mal pre nich určitý zvláštny význam. Tak ako máme v súčasnosti štátne sviatky, teda dni, ktoré nám niečo významné pripomínajú a z úcty k týmto udalostiam či ľuďom, v tento deň nepracujeme, tak i obec mala v minulosti svoje obecné sviatky. Každý z nich sa svätzil ako nedeľa a nepracovalo sa. Obecné sviatky sa u nás týkali patrónov obce. Každá obec totiž voľakedy mala svojho alebo svojich patrónov. Volili si ich hlavne podľa práce, ktorá v dedine prevažovala. Obecní patróni Závodu boli okrem **sv. Michala**, ktorý bol zároveň patrónom obce, aj **sv. Vendelín** a **sv. Florián**. Sv. Vendelín bol patrónom dobytky a keďže našich ľudí voľakedy živila práve pôda a dobytok, jeho voľba nepotrebuje žiadny komentár. Sv. Florián, ten mal zase ľudí chrániť od ohňa. Stavebným materiálom v minulosti bolo hlavne drevo a slama, varilo sa na otvorených ohniskách, svietilo sa petrolejom. Nemusím zdôrazňovať, že práve požiare boli javom až príliš častým, stali sa príčinou mnohých tragédií a ochrana pred ohňom sa v obci kládla na popredné miesto. Svedčia o tom napríklad stále služby sedliakov v lete, atď. Uprostred obce máme vedľa hasičskej zbrojnice tri sochy. Naľavo je sv. Florián, uprostred Panna Mária a pravý bok zaujal sv. Ján Nepomucký. Sv. Florián má sviatok 4. mája. K tomuto dňu bolo vždy treba sochy náležite upraviť. Zodpovednosť za to niesol koňsel. Tento každý rok vybral šesť slobodných dievčat (vždy iné). Tieto mali vo dvojiciach sochy očistiť, vyličiť a okolie vysypať pieskom. Keď už dievča vedelo, že toho roku bude chystať sochy, poponáhľalo sa jednu si vybrať a pripraviť, lebo na ktoré pripadol sv. Florián, tie museli pred ním pripraviť i oltár a vravelo sa, že tieto sa do roka vydajú.

Keď boli s prácou hotové, vybrali sa do šenku a na účet obce si teraz mohli vypiť. Dievčatá túto výsadu radi využívali a krčmár už upovedomený, ich obslúžil rožkami - aby si zajedli, a sladkou borovičkou. Mohli si jej dať toľko, koľko chceli.

Po tieto dva dni - teda na sviatky sv. Vendelína a sv. Floriána sa v obci nepracovalo, aj keď sviatok pripadol na pracovný deň. Omše boli ako v nedeľu a po nich i litánie. Ku sv. Floriánovi išla procesia po hrubej. Išlo sa bez sviatosti a niesol sa len krížik. Procesia ku sv. Vendelínovi bola až po litániách, no zhodovala sa s predchádzajúcimi. Pri procesii sa spievali nábožné piesne k danému svätému, ľudia svojich patrónov zahŕňali prosbami i vďakou.

Sv. Ján Nepomucký nebol síce obecným patrónom, no aj tak to bol u ľudí obľúbený svätec. V dedine máme dve jeho sochy a v starom kostolíku je vyobrazený na drevenom chóre. Prvá socha, ako sa už spomenulo, je pri hasičskej zbrojnici, a tá druhá pri fare. Jeho sviatok sa bral ako obyčajný pracovný deň, no i tak každoročne bola v tento deň omša ráno a hneď po nej išla procesia k jeho soche pri fare. Po odbavení krátkej pobožnosti sa ľudia rozišli pracovať.

Peter V.

... a vtedy som pocítil Božiu prítomnosť

Moja skúsenosť s Božou blízkosťou

Bol som vychovávaný v nábožensky založenej rodine, aj keď musím priznať, že to jeden čas trochu škripalo medzi rodičmi (otec bol totiž presvedčený komunista), inokedy zase u mňa puberťáka, keď som mojej mamke dával na vedomie, že do kostola sa mi teda nechce. „A do kina? Tam vydržíš aj dve hodiny!“ bývala obyčajne jej reakcia a viem, že ju to veľmi bolelo. Mrzí ma to dodnes.

V čase, keď som išiel na prvé sväté prijímanie, môj otec už, chvála Bohu, nebol presvedčeným komunistom. Stačila jedna situácia, kedy svoje rozhodnutie oprel o jemu vrodenný cit pre spravodlivosť a bolo zle. Jeho súdruhovia sa mu začali mstiť, kde sa dalo a tak si dovolil tú opovážlivosť, že v r. 1949 im vrátil legitimáciu. Veľmi odvážne. Starší iste vedia, o čom tu hovorím. Nasledovali zjavné aj skryté perzekúcie celej rodiny. A to bola taká neviditeľná ruka Božia, ktorá otca priviedla z bludných ciest späť k viere. To som ale ešte takto nevnímal.

Kto si pamätá to obdobie temna, vie, že akákoľvek činnosť Cirkvi bola obmedzovaná, a to tým viac, čím viac sa dotýkala mládeže. Kňazov ubúdalo, lebo seminár zostal iba v Bratislave a aj tam nesmeli prijívať všetkých, ktorí cítili povolanie ku kňazstvu. Z toho potom vyplývalo, že prvé sväté prijímania cirkevní tajomníci ešte ako-tak tolerovali, ale birmovky najmä po smrti, resp. odstavení Rímu verných biskupov sa konali v silne obmedzenej miere.

Už si presne nepamätám, ako to presne bolo u nás v Banskej Bystrici a na jej okolí, ale birmovku som akosi „nestihol“. V rokoch Dubčekovho oteplenia som bol preč z domu, žil som skôr svetu, a tak birmovka znova ostala bokom. Keď som sa oženil, bolo to

prekvapením aj pre moju manželku a jej rodičov. Taký veľký a bez birmovky. Potom sa znova „zotmelo“, nastúpila tzv. normalizácia a tá opäť kruto zasahovala do života Cirkvi. Moja birmovka? O tej sa vôbec nehovorilo. Ani v našej rodine, ani v mojom okolí.

Až raz. Pamätám si, že to bolo niekedy v lete roku 1985. Popoludní som sa vrátil z práce a hneď pri dverách do bytu som si všimol, že máme návštevu. Podľa topánok som aj dokázal dopredu identifikovať návštevníčku „stará mama“, ako podnes voláme manželkinu mamu. Sedeli s manželkou v obývačke. „Pekne vítam!“ pozdravil som od vchodových dverí, ešte sa vyzúvajúc. „Ďakujem“, odpovedala stará mama a obrátila sa hneď na mňa s otázkou. To som už vstúpil do obývačky. „A vieš, čo je nové?“

Nemusíte mi veriť, ale bolo to skutočne tak. V tom okamihu ja som stopercentne vedel, že to, čo poviem, je pravda nespochybniteľná. Povedal som: „Viem, pôjdem na birmovku.“

„A kto ti to povedal?“ opýtala sa stará mama, mojou odpoveďou viac prekvapená ako ja sám. Ja som sa na odpoveď nezmožil, iba som prstom ukázal nahor. Ja som bol vtedy a som podnes skalopevne presvedčený, že mi to naozaj „pošepli z neba“.

Birmoval ma v Kútoch ešte blahej pamäti otec biskup Július Gábriš. Ako 40-ročného. Kedy to bolo? Presne 13. októbra 1985. Tiež zaujímavý dátum, ktorý som si všimol až teraz. V tento deň v roku 1917 sa totiž vo Fatime uskutočnil povestný slnečný zázrak. Náhody nie sú a ani to nebola náhoda, že 13. októbra urobil láskavý Boh taký malý-veľký slnečný zázrak so mnou. Nech je za to pochválené Jeho meno od tohto času až naveky.

Pastoračné centrum

Správa o priebehu prípravných prác na vybudovanie Pastoračného centra Mons. ThDr. Jozefa Vrableca v Závode.

December 2004

Po rozhodnutí o zakúpení rodného domu Mons. ThDr. Jozefa Vrableca a jeho brata, otca biskupa Mons. ThDr. Štefana Vrableca, začali prvé kroky k naplneniu myšlienky na zachovanie tohto domu, kde sa narodili naši dvaja najvýznamnejší rodáci. Autor tejto myšlienky, pán farár Peter Mášik, prišiel s predstavou o rekonštrukcii a prestavbe tohto objektu na farské pastoračné centrum, ktoré by malo byť pomenované po nedávno zosnulom Mons. ThDr. Jozefovi Vrablecovi. Ambíciou a poslaním tohto centra je vytvoriť dôstojný priestor pre obyvateľov farnosti a obce, ktorý by poskytol možnosti na duchovné, kultúrne, spoločenské a vzdelávacie aktivity.

S touto víziou sme začali výberové konanie na zhotovenie realizačného projektu na rekonštrukciu objektu. Do konca decembra sa nám podarilo osloviť dvoch projektantov, Ing. Baumgartnera z Holíča a Ing. Dikyho z Bratislavy. Po vstupných konzultáciách a obhliadkach objektu nám vyhotovili cenové ponuky za zhotovenie projektu. Súbežne s týmito prácami pokračovali práce na rekonštrukcii fary v Závode. Začal som s prípravnými prácami na dotvorenie priečelia a fasády fary mozaikami. Ústredným motívom priečelia fary je mozaika archnjela Michala - patróna farnosti, ktorému je zasvätený aj farský kostol. Nad oknami fary budú umiestnený archanjel Gabriell a archanjel Rafael. Na bočnej fasáde v lunetách nad

Január 2005

Podarilo sa osloviť tretieho projektanta, Ing. R. Krídla a Ing. M. Krídlóvú z Gbelov. Po vstupnej konzultácii a obhliadke objektu sme sa dohodli na vyhotovení štúdie pastoračného centra. Po posúdení troch cenových ponúk, ako najvýhodnejšia bola práve táto a vyracovanie bolo zadané tomuto projektantovi.

Práce na mozaikách pokračujú, po prípravných skicách a štúdiách je vyhotovený pracovný návrh kompozície mozaiky arch. Michala v mierke 1:1 - t.j. 1,7mx1m.

Február 2005

Po zameraní a statickom posúdení objektu budúceho pastor. centrása začali práce na projekte prestavby a dostavby. Prebiehajú konzultácie a doplňovanie vstupných informácií. (Katastr. úrad Malacky, OÚ Závod, Gbely). Súbežne s realizáciou projektu som začal predbežné jednanie s potenciálnymi dodávateľmi realizačných stavebných prác a materiálov. Našou snahou je v rámci možností získať remeselníkov, realizač. firmy a dodávateľov prác a materiálu z radov občanov Závodu. Podarilo sa uzatvoriť prvé dohody o spolupráci pri realizácii projektu.

Marec 2005

Práce na projekte pastor. centra pokračujú a dostávajú sa do záverečnej etapy. Prebiehajú posledné pripomienky upresňovanie detailov a doplňanie informácií. Podarilo sa uzavrieť dohody na dodávky niektorých prác a materiálov za výhodných podmienok (hydroizolácie, strecha, stav. materiál, stolárske práce...) Práce na mozaikách pokračujú.

Apríl 2005

Práce na vykonávacom projekte pastor. centra boli ukončené. Projektová dokumentácia bola dokončená a prevzatá. Po odsúhlasení kompletnosti projektovej dokumentácie u Ing. Mrázovej na stav. úrade v Závode, sa začalo stavebné konanie a prebieha pripomienkové konanie dotknutých kompetentných orgánov a organizácií. Čo sa týka riešenia problému zabezpečenia materiálu na realizáciu mozaík, v spolupráci s p. farárom Mášikom sme oslovili priamo talianskeho výrobcu materiálu na mozaiky. Nezávážne nám bolo prisľúbené, že sa pokúsia náš problém v rámci dobrej vôle a ochoty riešiť. Po telefonickej dohode sme e-mailom odoslali zoznam potrebného materiálu. Zatiaľ nemáme od talianskeho výrobcu žiadnu odpoveď.

Závod, 24. apríl 2005

Pavol Žák

Svitaníčko

Ahoj deti!

Máme tu pre vás nové úlohy, ale najprv: výhercovia z minulého čísla: Oliver Holly, Viktória Lisická a Kristína Knotková. Výhercom blahoželáme!

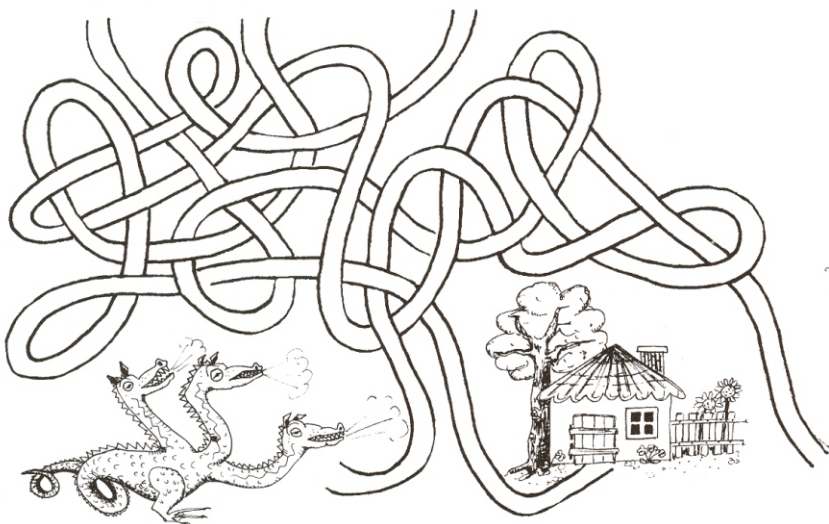
Dnes sme sa dostali do rozprávky. Po dlhom blúdení sme sa dostali k starčkovi a starenke. Ale niekto im v domčeku nechal veľký neporiadok, viete nám poradiť, čo im v domčeku chýba?

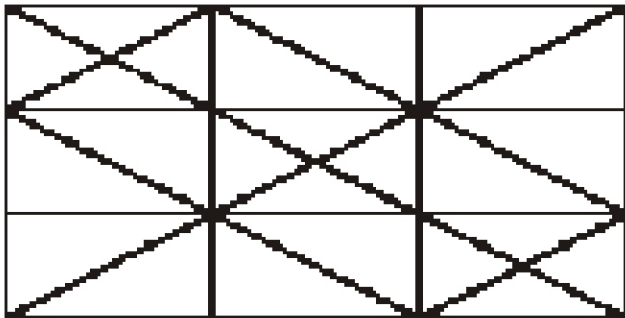
A

B

C

3 súťažné úlohy:

Troch správnych lúštitel'ov odmeníme pek'nými cenami.

Kolko trojuholníkov je na obrázku?

Poznáte apoštolov a evanjelistov?

									Najmilší Ježišov učeník
									Bol zvolený namiesto Judáša
									Apoštoli iným menom
									Jeden z apoštolov
									Neveriaci apošto
									Jánov brat
									Jeden z evanjelistov
									Pôvodné meno Petra
									Peter po hebrejsky
									Druhý z evanjelistov
									Tretí z evanjelistov
									Ježiš bol Boží...

Osemsmerovka:

M A R E K A R O L B
 J Á N C H O L I E K J
 Ó H R A A Ž Ť I Č O
 B Á N I E B A N E Z
 M N C N A E R E L E
 A I A A I T Ó M O F
 P O D S T A T A M B
 E Á I O A Ú A V E A
 L V N N R U R J L R
 L I A E B I B L I A

Mária chrám brat
 Jozef žena tóra
 Marek laici bratia
 Alžbeta biblia ave
 Ján oči nos
 Jób čelo liek
 Karol podstata pán
 Lia amen
 Anna arab
 Eva
 Eli
 Rút

Po vyškrtaní všetkých slov vám zostane 11 písmen, ktoré tvoria riešenie osemsmerovky.

Vaším perom

Moje prvé sv. prijímanie

Čo by som mohla povedať o svojom 1. sv. prijímaní? Je to síce dávno, ale pamätám si z toho to hlavné. Už týždeň pred sv. prijímaním som bola celá netrpezlivá. Chystala som šaty, spisovala na papier hriechy a hlavne chystala svoje srdce na prijatie Pána Ježiša. Ako sa dni míňali, prišiel aj môj deň s veľkým D. Ráno som vstala veľmi skoro a začala budiť celú rodinu. Ved' som sa musela slávnostne nachystať.

Hodinu pred sv. omšou sme mali ešte stretnutie pred farou, z ktorej sme mali ísť v sprievode do kostola. Po príchode si začali dievčatá obdivovať "nevestovské" šaty. Keď sme dôstojne, i keď s menším hlukom začali pomaly kráčať do kostola, nejednej mame vhrkla slza do očí. Ved' jej dieťa ide prvýkrát na sväté prijímanie. Ale my sme kráčali ďalej, vediac, že na nás čaká niečo dôležité. Po nekonečne dlhej a zvláštnej chvíli očakávania sme prijali telo a krv Pána Ježiša. Bol to výnimočný zážitok a verím, že si ho každý z nás dobre pamätá.

Roky pribúdajú a mňa čaká ďalšia veľká udalosť. SVIATOSŤ BIRMOVANIA. Príprava začala už v septembri v roku 2004. Mávali sme pravidelné stretnutia, na ktorých nás vedúci učili všetko o Ježišovom živote a sviatostiach. (Pozn. od inej

"birmovankyne": "Nikdy som sa nenaučila toľko, čo teraz na týchto stretnutiach.")

Absolvovali sme prvú spoločnú púť do Mariánky pri Bratislave a pomodlili sa netradičnú, ale veľmi zaujímavú a poučnú krížovú cestu. Ďalšou udalosťou, ktorá nás - birmovancov spojila ako jednu rodinu, bolo trojdňové stretnutie s ľuďmi, ktorí sú rovnakého vyznania a majú chuť sa s ním podeliť v Malackách. Aj keď nás tam nebolo veľa, väčšinu z nás zaboľelo srdiečko, keď sme sa lúčili. Ved' oni nám ukázali, že viera znamená niečo viac, ako sedenie v kostole.

Ešte nás čakajú skúšky, ktoré dúfam každý hravo zvládne, ale prosím všetkých ľudí, aby vo svojich modlitbách prosili aj za birmovancov, aby ich Duch svätý obdaril svojimi milosťami, ale aj za deti, ktoré sa pripravujú na prvé sv. prijímanie.

Mária M.

Závodské zvony

...alebo toto ste čuli?

dnes od tetky Zuzky Hajnovičovej

Marcinek

Raz sa po dedine sa rozchýrilo, že zomrel Marcinek Ištok. Bol to šikovný, ale stále poblednutý a chudý chlapec. Do rána stolár stíkol a nafarbil truhlu, do ktorej Marcinka uložili. V kostole mu "vyzvonili" a začali chystať pohreb. Vtedy ešte mraziace boxy neexistovali, a tak bol Marcinek "vystretý" doma. Keď išli deti do školy, zastavili sa pomodliť k zomrelému. V izbe nastal džavot a ruch. Na to sa Marcinek prebral, pomrivil sa, sadol si v tej truhle a zakričal:

"Mamo, už je káva uvarená, sem strašne huadný!" Potom sa poobzeral a začal sa z tej truhly hrabať von. Deti sa naľakali, začali kričať a hrnuli sa von, div sa nepozabýjali. Starenka v kuchyni pustili od strachu hrniec na zem, keď zbadali, čo sa deje. Deti utekali po dedine a kričali: " Marcinek stau z mŕtvych, Marcinek naozaj neumreu!"

Chlapec ešte pár rokov žil. Zomrel ako mládenec, lebo bol ťažko chorý na srdce.

Tento príbeh sa stal okolo roku 1896, keď v Závode učil a bol "rektorom" starý pán Jakubovič. Môj otec už chodili do školy a tento príbeh si pamätali.

Kmotor

V jednej rodine mali nejaké väčšie trápenie.. Keď po čase, na veľké modlenie a strachovanie prišlo všetko do poriadku, zaumienili si členovia tejto rodiny, že urobia nejaký dobrý skutok. Ponúkli sa, že cigáňovi odnesú dieťa na krst. Vybavili všetko, ako sa patrí, aj krstiny a sľúbili cigáňovi, že mu nejaký čas budú dávať každý deň pre dieťa trochu mlieka. Po čase. keď prestávala krava dojiť, mlieko "vykázali." Čudovali sa ale, že aj naďalej ráno žena nadojila vždy málo mlieka. Nešlo im to do hlavy. Na bosorky neverili, a tak sa strýc rozhodli, že zistia, čím to je. V noci sa išli pozrieť do maštale. Teľa bolo uviazané, ale pri krave sa krčila nejaká postava. Zobrali metlu a začali to "čudo" biť. Tu sa zrazu zdvihol cigáň, pustil sa na útek a kričal:" Kmotríčku, co ste to za čovjeka, pro trochu mléka by ste aj tela zabili!" A bolo po kmotrovi.

Ak niekto z Vás pozná povesť z histórie Závodu alebo príbeh viažúci sa k dajakej udalosti, či snád' niečo o histórii Závodských krízov alebo Božích múk, napíšte nám ho. Potešíte nielen nás, ale zaručene aj všetkých čitateľov nášho časopisu.

Mesiac máj sa nesie v znamení významných sviatostí. Okrem sviatostí prvého sv. prijímania, sviatku sv. Floriána a sviatku Božieho Tela bude 22.5.2005 v našej farnosti udeľovať Otec biskup Mons. Štefan Vrablec sviatosť birmovania. Ako vnímajú túto udalosť samotní birmovanci? A ako si vyberajú birmovné meno?

Birmovanie v nás upevňuje Boží život, posilňuje a zdokonaľuje nás silou Svätého Ducha. Boh-Duch svätý svojou pomocou a vedením učí človeka prežívať a zvládať životné situácie nielen vlastnou silou a nielen ľudskou logikou. Umožňuje človeku, aby čerpal silu z Božej lásky. Ukazuje nám cestu i tam, kde sme so svojimi ľudskými možnosťami v koncoch.

Na prijatie sviatosti birmovania som sa dlho tešil. Na birmovku som chcel ísť, aby som prijal Ducha Svätého a mnoho jeho darov. Medzi nimi i dar múdrosti, ktorý tak veľmi potrebujem.
Peter

Sviatosť birmovania je pre mňa veľmi dôležitá. Dostanem pri nej dary Ducha Svätého, ktoré mi pomôžu byť vytrvalou vo viere. Moje birmovné meno je Anna. Vybrala som si ho po babke, pretože moja babka je veľmi pracovitá a príkladná žena.
Gabriela

Moje birmovné meno Gabriel Rafael som si nevybral len tak. Keďže sa traja po mene známi archanjeli sa volajú Michal, Gabriel a Rafael a moje krstné meno je Michal, dodal som k môjmu menu mená ďalších dvoch. Budem mať ako pomocníkov silnú trojicu archanjelov. Pevne verím, že sviatosť birmovania mi pomôže stať sa novým človekom.
Michal

Môj birmovný patrón Anton Paduánsky

Ešte ako žiak som si zvolil za svojho patróna sv. Antona Paduánskeho. Ako som sa dostal k tomuto menu? Bolo to na dovolenke v Chorvátsku, kde som bol spolu s mojimi starými rodičmi a bratom. Keď sme jedno popoludnie išli do ubytovne, môj brat našiel na chodníku veľmi malú ikonu nejakého svätca s dieťaťom v náručí. Stará mama nás hneď upozornila, že ide o sv. Antona Paduánskeho, nakoľko bola jeho veľkou ctiteľkou. V krátkosti nám rozpovedala jeho životopis, čo na mňa urobilo veľký dojem.

Tento veľký a učený kazateľ sa narodil v portugalskom Lisabone nábožným a šľachtickým manželom. Z útleho nábožného chlapca vyrástol čistý a svätý mladík, ktorý sa rozhodol vstúpiť do rehole, aby sa zdokonaľoval a vzdelával. V tomto mi je veľkým príkladom a vzorom, pretože dokázal dokonale zosúladiť modlitbu so vzdelaním. Sám hovoril: "Ak je váš duch štúdiom unavený, potom ho občerstvite pri Ježišových nohách."

Preto sa snažím v mojom štúdiu nielen učiť sa, ale aj prosiť na jeho príhovor o Božie požehnanie. Vo svojom doterajšom živote som sa skutočne presvedčil, že prosiť ho sa skutočne opláti. Pomohol mi úspešne urobiť prijímacie skúšky, za čo som mu veľmi vďačný, pretože som sa dostal na vytúženú strednú školu. Verím, že bez jeho pomoci by to bolo pre mňa oveľa ťažšie. I naďalej si ho uctievam a verím, že mi bude stále pomáhať svojim príhovorom u Pána Ježiša. Už dávno som si Antona Paduánskeho zvolil za svojho orodovníka, a preto budem šťastný, že bude i mojim birmovným patrónom. Prečítal som si jeho životopis ešte mnoho ráz a zakaždým ma v niečom oslovil. Najmä skutkami a zázrakmi, ale aj pokorou a trepezivosťou, s akou tajil u františkánov svoj šľachtický pôvod. Vynikal obdivuhodnou pamäťou a láskavým srdcom voči chudobným a biednym. Nikdy sa nepovyšoval, ba čo viac, pokladal sa za oveľa menšieho ako my. Práve takých ľudí Boh predurčil na veľké veci.

13. júna, na sviatok tohto svätca chodím na svätú omšu a pristupujem ku svätému prijímaniu, aby som si sv. Antona Paduánskeho čo najviac uctil a poďakoval sa mu za všetku doterajšiu pomoc ako v škole, tak i doma a vôbec v živote.
Martin

Muž, ktorý urobil pre tento svet neskutočne veľa, je náš Svätý Otec, pápež Ján Pavol II. Narodil sa 18. mája 1920 v Krakove. Keď mu zomrela mama, zvolil si Pannu Máriu za svoju patrónku. Veď jeho životným heslom bolo TOTUS TUUS - Celý Tvoj. Mal veľké šľachetné srdce. Svätý Otec sa veľmi rád podieľal na riešení mnohých problémov ľudstva. Podával pomocnú ruku zaostalým krajinám. Snažil sa odstrániť biedu. Často sa stretával s mládežou a delil sa s nimi o zážitky, ktoré prežil vo svojej mladosti. Svätý Otec veľmi rád športoval. Obľuboval lyžovanie, futbal, ale aj mnoho ďalších športov. Chcel zjednotiť všetkých ľudí. Nikoho neodsudzoval, odpustil aj človeku, ktorý ho chcel zabiť. Bol dobrosrdečný, šľachetný. Mal veľké ciele, ktoré i s Božou pomocou vždy dosiahol. Do mladých vkladal svoje nádeje, veď povedal, že mladí sú budúcnosťou národa. Rozsieval lásku všade, kde prišiel. Nebál sa ísť do krajín, kde náboženstvo neuznávali a kresťanov prenasledovali. Bol skutočne veľkým pastierom Cirkvi. Aj napriek chorobám chcel ostať v službách, a tak ukázal, ako sa dá celkom odovzdať sa Bohu. Prinášal nám pokoj, ktorý nám svet dať nemôže. Taký bol náš otec.

Mária P., 7. ročník

Príhoda v lese

Vybrali sme sa s bratom do lesa. Motáme sa sem a tam porastom, keď zrazu počuť prenikavý vtáčí krik. Ich hlasy sa miešajú, nemožno rozoznať, ktorý komu patrí. Iba jeden sa vyníma nad ostatné. Brat spoznáva, že je to drozd. Ideme za hlasmi a vidíme skupinu vtákov, oblietajúcich jeden strom. No najnervóznejšie poletuje dvojica drozdov. Príčinou tohto vtáčieho zhonu však nepoznáme. Podídemo ešte bližšie a záhada je rozlúštená. Na krásnom mladom smreku je drozdie hniezdo. Z neho sa vystrkujú veľké hlávky drozdích holánikov a dolu na kameni, ani nie meter od hniezda, tíško sa uvijala užovka. Zlostne sipí, keď sa k nej dáky vták priblíži. Brat chytil silnú palicu a pristúpil bližšie. Zbadala ho. Na chvíľku zmeravela, potom zlostne zasyčala. A vtáčiky len dorážajú na spoločného nepriateľa. Brat sa jju pokúša zhodiť, no nejde to tak ľahko. Musí chytiť palicu do oboch rúk. Konečne sa had sklzne z kameňa a rýchlo sa odplazi. Zostali sme pozorovať, čo budú vtáci robiť. Chvíľu si ešte polietali a potom leteli každý po svojom. Všetko stíchlo, zostalo po starom. Len jeden z drozdov zostal pri mladých. Druhý každú chvíľu priletel s niečím pre svoje mláďatá. Keď ich nasýtil, sadol si na blízky konár a zaspieval svoju ozajstnú drozdriu pieseň. Šťastnú a veselú. Ďakoval vtáčikom za preukázanú pomoc. Bolo mi tak nejak príjemne na srdci. Zdalo sa mi, že čas tejto vdaky patrila aj nám.

Ako sa Adam zaľúbil do Slniečka

Bol raz jeden strom, ktorý sa volal Adam. Zaľúbil sa do Slniečka. "Ach, to Slniečko je také krásne, vždy sa usmieva. A skoro každý deň ma chodí navštevovať." No skončilo sa leto a začala sa jeseň. Slniečko už nebolo každý deň na oblohe a cez zimu ho už vôbec nebolo vidieť. Stromček bol veľmi smutný a žiaľil. Keďže mraky boli na oblohe každý deň, strom si povedal, že požiada jeden mráčik o láskavosť. A tak sa aj stalo. Hneď ráno si Adam vyhlíadol mráčik, ktorému zverí svoje tajomstvo. A povedal: "Prosím ťa, mráčik, odovzdáš svojej kráľovnej, výsosti Slniečko, nech zažiarí na mňa úbohého, zaľúbeného Adama." Slniečko táto správa zaujala a hneď zažiarila. Adam hneď začal: "Slniečko krásne, ty najkrajšia dievčina na svete, vryla si sa do môjho dreveného srdiečka a zaľúbil som sa do teba". Slniečko od prekvapenia onemelo a nevedelo, čo má povedať. "Nuž, Adamko miý, toto som od teba nečakala, ale aj ja som do teba zaľúbená." A tak Slniečko vychádza najmä v lete, ale aj cez zimu vyškerí na Adamka zúbky. A deti vedzte, že keď náhodou Slniečko celý deň nevyjde, to Adam išiel na návštevu do kráľovstva Slniečka. Lebo ich láska je taká silná, že sa musia vidieť každý deň.

Kristína K., 8.A

Perly zo života svätých

Svätý Martin, Svätý Peter, Svätá Terézia - mnohí z nás chcú poznať aspoň základné údaje o tých, ktorých meno nosia alebo po ktorých pomenovali svoje deti. Sú im zasvätené kostoly, stretávame sa s nimi v liturgii či pri štúdiu dejín. Tvorili dejiny Cirkvi, avšak aj oni mali svoje slabosti a trápili sa s ťažkosťami. Kým vlastne boli, akým životom žili títo synovia a dcéry Cirkvi?

Svätý Ján Nepomucký, 1350 - 1393 kňaz a mučeník

Žofia a Václav

Jána Nepomuckého nazývajú aj mučeníkom spovedného tajomstva. Práve zachované a nevyzradené spovedné tajomstvo malo byť hlavným dôvodom smrti tohto svätca. Jednou z dôležitých skutočností, ktoré ovplyvnili jeho život, bol vzťah kráľa Václava IV. ku kráľovnej Žofii. Kráľ sa s ňou oženil v roku 1389, teda v tom istom roku, ako sa Ján Nepomucký stal generálnym vikárom. Václavovo spolužitie s manželkou nebolo šťastné. Kráľ bol často na cestách a poľovačkách a pekná mladá kráľovná zahŕňala pocit opustenosti zábavami na pražskom hrade. Nečudo, že sa šírili chýry o jej nevere. A ak boli pravdivé, nebola to iba jej vina. Václav nemal Žofiu rád a chcel sa jej zbaviť. Zámerne odďaľoval jej korunováciu (konala sa až v roku 1400, teda 11 rokov po uzavretí manželstva a kráľ sa jej nezúčastnil). Počas jedenástich rokov odkladania korunovácie Václav nedovolil manželke Žofii spravovať majetky, ktoré patrili do vena českej kráľovnej ani vykonávať patronátne práva.

Cenné rady

Kráľ mohol použiť svoje postavenie a moc, aby ovplyvnil rozhodnutie cirkevného súdu pri rozhodovaní o možnosti manželskej odluky alebo rozvodu, pričom by sa vina pripísala kráľovnej. Takýto stav, pochopiteľne, nemohol byť Žofii ľahostajný. Pomoc a porozumenie hľadala u toho, od koho ju mohla očakávať. Ideálnou osobou bol Ján Nepomucký. Zastával jednu z najvyšších cirkevných funkcií v krajine a mohol priamo zasiahnuť do súdneho procesu o jej manželstve. Ako skúsený odborník cirkevného práva jej mohol poskytnúť cenné rady, ako si má aj mimo súdu brániť manželské práva proti kráľovým

intrigám.

Na škripci

Spovedník kráľovej manželky upadol do Václavovej nemilosti. Natiahli ho na škripec a páliili fakľami. Sám kráľ chytil fakľu a prepálil nešťastnému vikárovi bok. Vo svojej túžbe po pomste sa chcel Václav za každú cenu dozvedieť čosi, čo ho zvlášť zaujímalo to, čo mu kráľovná povedala pod pečaťou spovedného tajomstva. Kráľ sa však od Jána Nepomuckého nedozvedel nič a vikár za to musel zaplatiť životom. Polomŕtveho ho vyvliekli na Karlov most a odtiaľ zviazaného hodili do Vltavy.

V súvislosti s procesom svätorečenia bol v roku 1719 otvorený mučeníkov hrob a vykonaná obhliadka telesných pozostatkov. Pri vyberaní kostí z hrobu vypadol z lebky hlinou obalený kus hmoty. Lekári zistili, že je to ľudský jazyk. Nechcel rozprávať, vyrezali mu ho. Takúto veľkú daň zaplatil za zachovanie spovedného tajomstva.

Spracovala: - ipo -

Prečo práve Závodčania? Veď celý svet naňho spomína. Aj to je pravda, ale predsa môžeme napísať osobitnú kapitolku o tom, ako Závodčania spomínajú na veľkého Námesníka Kristovho.

Keď bol Ján Pavol II. dňa 14. septembra 2003 v Bratislave v Petržalke, iste nie jeden Závodčan išiel pozdraviť vzácnu návštevu. Bolo ich viac. A koľkí sledovali udalosť na televíznej obrazovke, nevieme.

Pannu Máriu. Patrí do nášho života. Svätý Otec Ján Pavol II. v teste napísal: „Všetko vkladám do rúk Matky môjho Učiteľa: Totus tuus“. Chceme si vziať k srdcu tento odkaz a príklad Jána Pavla II. Chceme patriť celí Ježišovi, zverujúc všetko naše úsilie do rúk Panny Márie. Som celý tvoj, Panna Mária, aby som mohol byť celý Ježišov. Závodčania boli pri Jánovi Pavlovi II. aj po iné dni, mesiace, roky, keď sa modlieli na

ZÁVODČANIA SPOMÍNajú

na Svätého Otca

Myslím však, že všetci sa s r a d o s ť o u

pridali sa k modlitbe tých 6 kardinálov, 45 biskupov, desiatok kňazov a tisícok veriacich, ktorí sa zhromaždili v Petržalke okolo pápeža.

Vtedy nás Pán Boh mocne oslovil slabým hlasom staručkého a chorého pápeža, za čo mu veľmi ďakujeme. Upozornil nás na kríž, strom života, rebrík do neba. Jeho prijatím blahoslavený Otec biskup Hopko a blahoslavená sestra Zdenka dosiahli nevädnucci veniec slávy. Aj nás všetkých Svätý Otec povzbudil k svätosti.

A upozornil nás aj na Matku pod krížom. Panna Mária nie je „jedna z matiek“. Je to Matka Božieho Syna ale aj naša Matka. Dostali sme ju ako dar od Pána Ježiša zomierajúceho na kríži. Prijímame

JÁNA PAVLA II. úmysel Svätého Otca.

A Závodčania boli aj bližšie so Svätým Otcom. Závodčan Štefan Vrablec sa stal o audiencie Slovákov u Jána Pavla II a po audiencii, keď prišli navštíviť Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, im sprostredkoval preklad prejavov Svätého Otca, ktoré povedal po taliansky a v iných rečiach. Tam sa pútnikom venovali naše sestričky.

Bola medzi nimi aj Závodčanka sestra Galla (ináč Marka Imrišička). Pripravili im občerstvenie a knižný darček. Závodčanka sestra Galla napočítala týchto pútnikov, čo po návšteve Svätého Otca navštívili aj náš Ústav, vyše 127 000 Závodčan dr. Jozef Vrablec, ktorého mnohé kázne odzneli v závodskom

kostole, vložil tri zväzky svojich kázni do rúk Jána Pavla II., ktorý ich od neho s milým úsmevom prijal.

Závodčania si budú spomínať na Jána Pavla II. mimoriadnym spôsobom, keď pri každej návšteve kostola pozrú na obraz Božieho milosrdenstva. Ján Pavol II. sa vrátil pokojný do Otcovho domu v nebi práve na vigíliu nedele Božieho milosrdenstva. On kázal o Božom milosrdenstve. On vyhlásil za svätú sestru Faustínu, apoštolku Božieho

milosrdenstva. On zasvätil celý svet Božiemu milosrdenstvu. A tak my Závodčania si v našom kostole budeme spomínať na Jána Pavla II. tak, že sa budeme pred obrazom Božieho milosrdenstva utvrďovať v dôvere, že milosrdný Pán Ježiš nám dá všetko, aby sme boli celí jeho a raz šťastní v nebi spolu s Pannou Máriou a so všetkými svätými. Túžime po tom, aby sme sa tam stretli s Jánom Pavlom II. všetci Závodčania.

Štefan Vrablec.

Písal sa rok 1993. Okolo 40 pútnikov z farnosti Závod nastupuje do autobusu, smerujúceho do Ríma. Tu sa každý týždeň koná audiencia u Sv. Otca, ktorej sa naši pútnici zúčastňujú. Súčasťou tejto púte je návšteva Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda, spojená so sv. omšou vedenou riaditeľom SÚSCM, mons. Štefanom Vrablecom. Ako verná pamiatka audiencie závodských pútnikov u Sv. Otca Jána Pavla II, je i táto fotografia.

Farská matrika

Dňa 16. apríla 2005 sa dožíva požehnaných 80 rokov, naša sestra Terézia Gajdová. K tomuto krásnemu jubileu Ti blahoželajú a do ďalších rokov života veľa

hojnosť Božích milostí, ochranu Panny Márie a tvojej patrónky sv. Terezky Ježiškovej vyprosujú brat, sestry, švagor a švagriné s rodinami.

Blahoželanie

V deň Vašich vzácných narodenín prišli sme k Vám s pozdravením.

Dvíhame oči nad oblohu,
vznášame vrúcne prosby k Bohu,
aby po ďalšie dlhé roky
s istotou viedol Vaše kroky,
nech vás vždy jeho milosť chráni,
nech splní každé z Vašich prianí.

Dňa 20. apríla 2005 sa dožívajú svojich krásnych 50 rokov bratia Peter a Pavol Horváthovci. Veľa šťastia, zdravia a Božieho požehnanie do ďalších rokov zo srdca žela p. Mária Hruzová s celou rodinou.

Spomienka

V neznámy svet odišla si spať, zaplakal každý, kto ťa mal rád. Už Ťa nezobudí slnko ani krásny deň, na závodskom cintoríne spíš svoj večný sen.

Dňa 16. apríla 2005

od úmrtia našej drahej matky, starenky a prastarenky **Anný Kujanovej** zo Závodu. Kto ste ju poznali, venujte jej s nami tichú spomienku a modlitbu. S láskou spomína dcéra s rodinou.

- A. Krsty: 1. Nikolas Kuzma, nar. 10.11. 2004 , pokrstený 2.4. 2005
2. Kristína Krajčírová, nar. 30.1. 2005 , pokrstená 10.4. 2005
3. Richard Krajčír, nar. 30.1. 2005 , pokrstený 10.4. 2005

- B. Sobáše: 1. Branislav Benkovič a Ľubica Čermáková, 23.4. 2005

- C. Pohreby: 1. Cecília Chudá, nar. 18.12. 1922, + 18.3. 2005,
pohreb 23.3.2005
2. Ján Drahoš, nar. 21.6. 1922, + 26.3. 2005,
pohreb 31.3.2005
3. Juliana Maxianová rod. Šimkovičová,
nar. 27.9. 1927, + 4.4. 2005, pohreb 6.4. 2005
4. JUDr. Imrich Knotek, nar. 30.3. 1930, + 5.4. 2005,
pohreb 8.4. 2005

FARSKÉ OZNAMY

- 8.5.2005** : **7. Veľkonočná nedeľa**
10.30 Slávnostná sv. omša ku cti sv. Floriána,
patrona hasičov v parku pri požiarnej
zbrojnici
- 14.5.2005** : **Sobota**
9.00 prvá sv. spoveď tretiakov a ich rodín
8.30 Vigília slávnosti Zoslania Ducha
Svätého
- 15.5.2005** : **Nedeľa Slávnosť Zoslania Ducha Svätého -**
Turíce
10.00: Slávnosť prvého sv. prijímania
- 21.5.2005** : **Sobota**
9.00 sv. spoveď birmovancov a ich rodín
- 22.5.2005** : **Nedeľa Slávnosť Najsvätejšej Trojice**
10.00: Slávnostná sv. omša s vysluhovaním
sviatosti birmovania o.b Mons. Štefan
Vrablec
- 26.5.2005** : **Štvrtok Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho**
tela a krvi
sv. omše o 8.00 a 19.00
- 29.5.2005** : **Nedeľa Procesia Božieho tela po sv. omši**
o 10.00 hod